Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26210
Copyright: Admont, Benediktinerstift

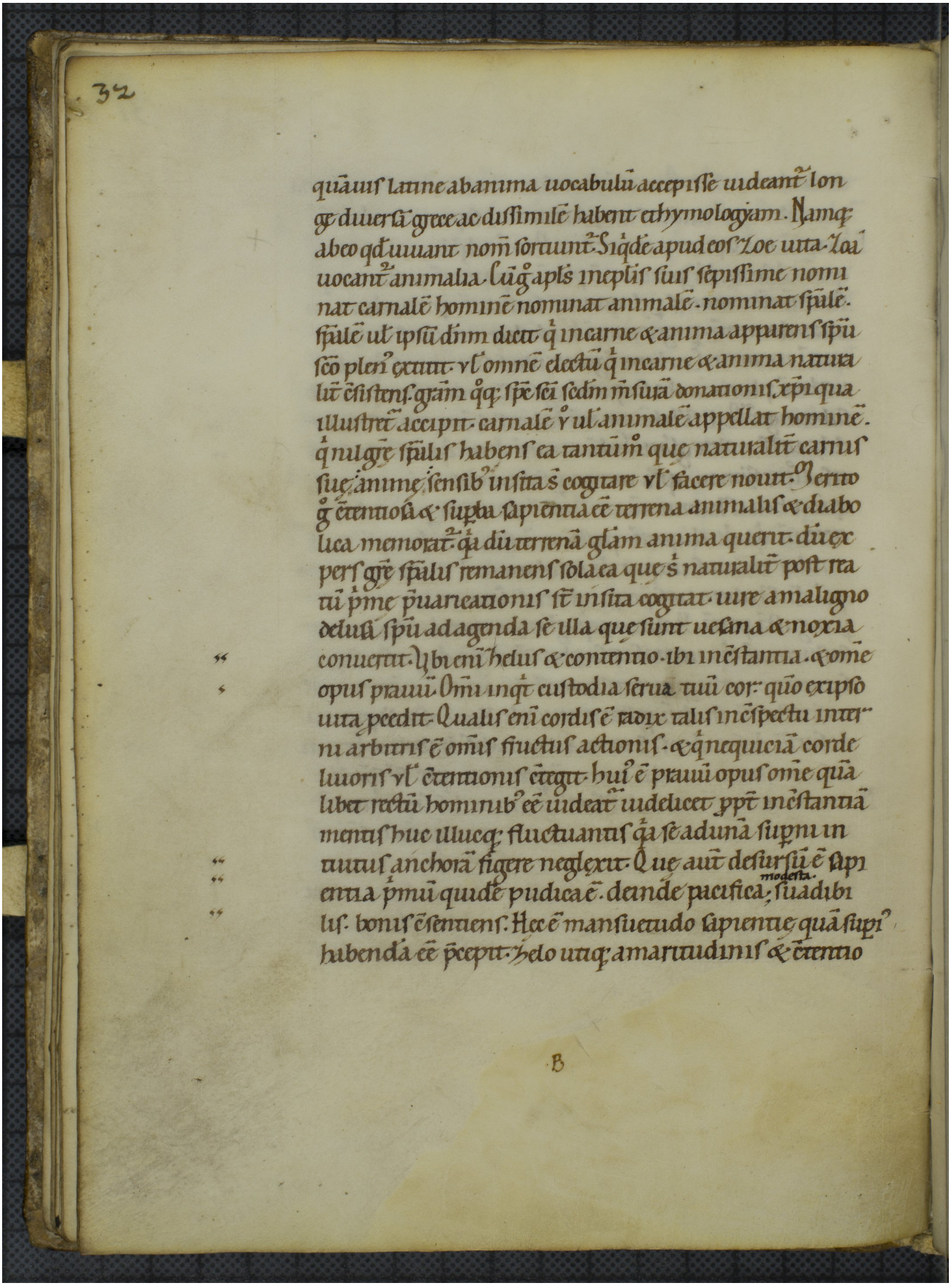

32

quã uis latine abanima uocabulũ acceperisse uideant longe diuersã greece ac dissimilẽ habent ethymologiam. Namq; abeo qd uidelicet nomen sortiunt. Siqde apud eos Zoe uita. Zoa uocant animalia. Cui ap̃s ineptis suis sepissime nomi nat carnalẽ hominẽ nominat animalẽ. nominat spiritalẽ. spiritalẽ ut ipsũ dñm dicat q̃ in carne & anima apparens spũ sco plenus extitit. vel omnẽ electũ q̃ in carne & anima natura liter consistens. gram q̃q; spẽ sci secdm mensurã donationis xpi qua illustrẽ accipit. carnalẽ vel animalẽ appellat hominẽ. q̃ nulla spiritus habens sua tantũm q̃ naturaliter carnis siue animę sensib⁹ insita sapere cogitare vel facere nouit. Certo q̃ eternorũ & supna sapientia ee terrena animalis & diabo lica memorat. q̃ dũ terrenã glam anima querit. dũ ex pers gre spiritus remanens sola ea que sunt naturaliter post ta tũ pme puaricationis sẽ insita cogitat. uire amaligno deluã spũ ad agenda se illa que sunt uesana & noxia
" conuertat. Vbi enim helus & contentio. ibi inestantia. & ome
s opus prauũ. Omni inq̃t custodia serua tuũ cor. quo exipso uita procedit. Qualis enim cordis ẽ radix talis inspectu intue nu arbitris ẽ omnis fructus actionis. & q̃ nequicia corde luuoris vel eternationis exegit. hui ẽ prauũ opus ome quã libet rectũ hominib⁹ ee uideat uidelicet ppẽ inestantiã
" mentis huc illuc q; fluctuantis q̃a se aduna supnu in
" tutus anchorã figere neglexit. Que aut desursũ ẽ sapi
" entia pmũ quidẽ pudica ẽ. deinde pacifica, suadibi modesta.
" lis. bonis consentiens. Hec ẽ mansuetudo sapientie quã supi habendã ee pcepit. Zelo utiq; amaritudinis & eternio

B